

Katowice, dnia 27 marca 2025 r.
Nr sprawy: OE-WS-PZ.7222.3.2025
Nr pisma: OE-WS-PZ.KW-00472/25
(za dowodem doręczenia)

Decyzja nr 1164/OE/2025

Organ wydający Marszałek Województwa Śląskiego

W sprawie wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego

Na podstawie art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (tj. Dz. U. z 2024r. poz. 572) (dalej: ustawa Kpa), art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 184 ust. 1, art. 192, art. 201, art. 204 ust. 2, art. 211, art. 214 ust. 5, art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm) (dalej: ustawa POŚ),

po rozpoznaniu wniosku spółki JSW KOKS S.A. z dnia 18 grudnia 2024 r. (data wpływu do organu 30 grudnia 2024 r.)

orzekam

zmienić warunki pozwolenia zintegrowanego, udzielonego decyzją Wojewody Śląskiego z dnia 30 marca 2007 r. znak: ŚR-III-6618/PZ/133/10/07 (z późn. zm.) dla instalacji Koksowni Przyjaźń, wraz z instalacjami powiązanymi technologicznie, zlokalizowanych na terenie zakładu JSW KOKS S.A. Koksownia Przyjaźń w Dąbrowie Górniczej, przy ul. Koksowniczej 1, eksploatowanej przez JSW KOKS S.A. z siedzibą w Zabrze, w następujący sposób:

I. W części I decyzji: „Rodzaj instalacji i warunki eksploatacyjne”, w punkcie 3. „Gospodarka wodno-ściekowa”, podpunkt 3.1. „Źródła zaopatrzenia zakładu w wodę”,

otrzymuje brzmienie:

„3.1 Źródła zaopatrzenia zakładu w wodę.

Zaopatrzenie zakładu w wodę następuje z sieci wodociągowej Przedsiębiorstwa Usług Wodociągowych HKW Sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej, na podstawie umowy. Woda wykorzystywana jest do celów przemysłowych i do celów bytowych.

Roczne zużycie wody wynosi około 6 770 tys. m³/rok, w tym:

- na cele przemysłowe: 6 700 tys. m³/rok,
- na cele bytowe: 70 tys. m³/rok.

Zużycie wody na potrzeby poszczególnych instalacji (cele przemysłowe, łącznie 6 700 tys. m³/rok):

- Instalacje IPPC
 - Koksownia Przyjaźń - Instalacja do produkcji koksu: **3 795 tys. m³/rok,**
 - Koksownia Przyjaźń - Instalacja oczyszczalni ścieków: **125 tys. m³/rok,**
 - Koksownia Przyjaźń - Składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne: 0 m³/rok,
 - Elektrociepłownia Koksowni Przyjaźń: **1 175 tys. m³/rok,**
 - Elektrownia Koksowni Przyjaźń: **1 485 tys. m³/rok.**
- Instalacja powiązana technologicznie z instalacją IPPC – instalacją do produkcji koksu:
 - Kotłownia rezerwowo-szczytowa – instalacja pomocnicza: **120 tys. m³/rok.**

Ilość zużywanej wody jest mierzona i rejestrowana za pomocą wodomierzy głównych oraz wodomierzy wydziałowych.”

II. W części I decyzji: „Rodzaj instalacji i warunki eksploatacyjne”, w punkcie 5. „Źródła emisji substancji do powietrza”, podpunkt 5.1. „Źródłem emisji substancji do powietrza są następujące urządzenia technologiczne i obiekty”,

otrzymuje brzmienie:

„5.1. Źródłem emisji substancji do powietrza są następujące urządzenia technologiczne i obiekty:

A. Instalacja do produkcji koksu:

- baterie koksownicze – emisja substancji występuje przez cały cykl koksowania węgla; intensywność jej wzrasta w okresie obsadzania komór węglem oraz w okresie wypychania koksu,
- kominy odprowadzania spalin z opalania baterii – emisja substancji powstających ze spalania gazu koksowniczego, stosowanego do opalania baterii – emisja ma charakter ciągły i ulega niewielkim zmianom, wynikającym głównie z jakości gazu koksowniczego,
- kominy instalacji odpylania suchego chłodzenia koksu – emisja pyłu (koksik), wprowadzanego do powietrza w sposób zorganizowany,
- kominy instalacji odpylania strony koksowej baterii koksowniczych – emisja pyłu (koksik), wprowadzanego do powietrza w sposób zorganizowany,
- wieża gaszenia (chłodzenie koksu metodą mokrą) – emisja okresowa pary wodnej, pyłu oraz uwalnianych w trakcie gaszenia substancji chemicznych,
- sortownia koksu – emisja pyłu (koksik), wprowadzanego do powietrza w sposób zorganizowany i niezorganizowany,
- węglownia – emisja pyłu (pył węglowy), wprowadzana do powietrza w sposób niezorganizowany (plac magazynowy węgla) i zorganizowany (młyny węglowe),
- odmrażalnia wagonów, do obsługi węglowni w okresie zimowym – emisja niezorganizowana, pochodząca ze spalania gazu koksowniczego, stosowanego do rozmrażania węgla,
- piec rurowy – emisja ze spalania gazu koksowniczego,
- pochodnie gazu – emisja substancji, powstających ze spalania gazu koksowniczego – użytkowane ze względów bezpieczeństwa, w trakcie planowanych remontów lub braku odbioru gazu przez odbiorców zewnętrznych,
- instalacja oczyszczania gazu i odzysku węglopochodnych, składająca się z szeregu zespołów technologicznych, będących potencjalnym źródłem emisji niezorganizowanej.

B. Instalacja oczyszczalni ścieków:

- zespół otwartych zbiorników (basenów) ścieków na różnym etapie oczyszczania oraz wód opadowych i technologicznych, będących potencjalnym źródłem emisji niezorganizowanej.

C. Instalacje energetycznego spalania paliw:

- komin kotła Elektrociepłowni – emisja ze spalania gazu koksowniczego i nadmiarowego z ISChK,
- komin kotła Elektrowni – emisja ze spalania gazu koksowniczego,
- kominy kotłów kotłowni gazowej, wodno-parowej – emisja ze spalania gazu koksowniczego.

Emisja z kominów opalania baterii, wieży gaszenia, kominów instalacji odpylania, pieca rurowego, Elektrociepłowni, Elektrowni, kotłowni, to emisja zorganizowana. Emisja z pozostałych źródeł technologicznych to emisja niezorganizowana. Jej źródłem są nieszczelności urządzeń, przecieki, odpowietrzenia lub awaryjne zrzuty z zaworów

i zamknięć hydraulicznych, nie w pełni hermetyczny maszyn ceramiczny baterii koksowniczych, spalanie nadmiaru gazu koksowniczego w pochodni.”

II. Pozostałe punkty decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

I. Uzasadnienie faktyczne.

Decyzją z dnia 30 marca 2007 r. znak: ŚR-III-6618/PZ/133/10/07 Wojewoda Śląski udzielił pozwolenia zintegrowanego spółce JSW KOKS S.A. z siedzibą w Zabrze dla instalacji IPPC: instalacji Koksowni Przyjaźń wraz z instalacjami powiązanymi technologicznie, zlokalizowanymi w Dąbrowie Górniczej, przy ul. Koksowniczej 1.

Decyzja ta została następnie zmieniona decyzjami:

- 1) Marszałka Województwa Śląskiego nr 574/OS/2010 z dnia 19 lutego 2010 r.,
- 2) Marszałka Województwa Śląskiego nr 1970/OS/2010 z dnia 21 maja 2010 r.,
- 3) Marszałka Województwa Śląskiego nr 1793/OS/2012 z dnia 4 lipca 2012 r.,
- 4) Marszałka Województwa Śląskiego nr 400/OS/2013 z dnia 8 lutego 2013 r.,
- 5) Marszałka Województwa Śląskiego nr 2393/OS/2014 z dnia 24 listopada 2014 r.,
- 6) Marszałka Województwa Śląskiego nr 133/OS/2015 z dnia 23 stycznia 2015 r.,
- 7) Marszałka Województwa Śląskiego nr 2469/OS/2017 z dnia 21 lipca 2017 r.,
- 8) Marszałka Województwa Śląskiego nr 2562/OS/2020 z dnia 7 października 2020 r.,
- 9) Marszałka Województwa Śląskiego nr 599/OS/2021 z dnia 18 lutego 2021 r.,
- 10) Marszałka Województwa Śląskiego nr 286/OS/2022 z dnia 19 stycznia 2022 r.,
- 11) Marszałka Województwa Śląskiego nr 1755/OE/2022 z dnia 20 maja 2022 r.,
- 12) Marszałka Województwa Śląskiego nr 4203/OE/2022 z dnia 27 grudnia 2022 r.,
- 13) Marszałka Województwa Śląskiego nr 4585/OE/2023 z dnia 12 grudnia 2023 r.,
- 14) Marszałka Województwa Śląskiego nr 1126/OE/2024 z dnia 21 marca 2024.,
- 15) Marszałka Województwa Śląskiego nr 4621/OE/2024 z dnia 19 grudnia 2024 r.

W dniu 30 grudnia 2024 r. Marszałek Województwa Śląskiego otrzymał wniosek Strony, z dnia 18 grudnia 2024 r., o zmianę warunków ww. pozwolenia zintegrowanego.

Przedmiotowy wniosek dotyczył zmiany wielkości strumieni wody zużywanej na potrzeby poszczególnych instalacji (cele technologiczne) oraz doprecyzowania funkcji źródeł emisji (pochodni gazowych). Zmiany objęte ww. wnioskiem są wyłącznie kwestiami formalnymi, nie wynikają ze zmian w pracy instalacji objętej pozwoleniem i nie wpływają na skalę prowadzonej działalności w instalacji oraz nie spowodują znaczącego zwiększenia negatywnego oddziaływania analizowanej instalacji na środowisko.

Strona w załączeniu do wniosku przedłożyła wymagane zaświadczenia o niekaralności wszystkich osób uprawnionych do reprezentowania spółki, zgodnie z KRS, w myśl art. 184 ust. 4 pkt. 7 ustawy POŚ.

Przedmiotowa instalacja kwalifikuje się do rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, zgodnie z ust. 1 pkt 1 i 3, ust. 5 pkt 4 oraz ust. 6 pkt 13 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. z 2014 r., poz.1169), a także do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 2 ust.1 pkt 17, pkt 47, pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2019 poz. 1839 ze zm.).

Po dokonaniu wstępnej analizy podania organ stwierdził, że:

- 1) jest właściwy do jego rozpoznania, zgodnie z art. 378 ust. 2a ustawy POŚ;
- 2) wniosek spełnia wymogi formalne, określone w art. 208 ustawy POŚ;
- 3) wnioskowana zmiana nie stanowi istotnej zmiany instalacji, rozumianej jako zmiana sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowa, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 3 pkt 7 ustawy POŚ.

Mając powyższe na względzie, organ przystąpił do rozpatrzenia wniosku.

II. Przebieg postępowania administracyjnego

Zgodnie z zapisem art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. k tiret pierwsze ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112), dane dotyczące wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie danych.

Zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 209 ustawy POŚ, zapis wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego w wersji elektronicznej, dnia 8 stycznia 2025 r. został przesłany ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

Zgodnie z art. 185 ust. 1a ustawy Prawo ochrony środowiska „stronami postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego obejmującego korzystanie z wód obejmujące pobór wód lub wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi są odpowiednio podmioty, o których mowa w art. 212 ust.1 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. - Prawo wodne”. W omawianym przypadku „prawa właścicielskie w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa wykonują Wody Polskie - w stosunku do

śródlądowych wód płynących oraz wód podziemnych” (art. 212 ust. 1 pkt 1 Prawa wodnego). Zgodnie z § 12 pkt 1 statutu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 28 grudnia 2017r. w sprawie nadania statutu Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie (Dz. U. z 2017 r. poz. 2506) w postępowaniach, o których mowa w art. 185 ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, biorą udział Zarządy Zlewni. Przedmiotowe postępowanie dotyczy zmiany pozwolenia zintegrowanego, które obejmuje wprowadzanie ścieków przemysłowych do środowiska, tj. do potoku Bobrek w km 19+730 (region wodny Małej Wisły), zatem Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie jest stroną tego postępowania, a udział w postępowaniu bierze Zarząd Zlewni w Katowicach, zlokalizowany na obszarze działania Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach.

Pismem z 17 marca 2025 r. o znaku: OE-WS-PZ.KW-00416/25, Strony postępowania zostały poinformowane o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w myśl art. 10 § 1 ustawy Kpa, zgodnie z którym organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania.

Strony postępowania nie skorzystały z możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i wniesienia dodatkowych uwag.

III. Uzasadnienie prawne

Zgodnie z art. 180 ustawy POŚ, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, wytwarzanie odpadów jest dozwolona po uzyskaniu pozwolenia, jeżeli jest ono wymagane.

Powyższy przepis ustanawia generalną zasadę, zgodnie z którą prowadzenie pewnego rodzaju działalności, powodującej określone skutki dla środowiska, wymaga uzyskania zgody organu administracji. Jak wskazuje NSA, *„Obowiązek uzyskania pozwolenia jest konsekwencją przede wszystkim tego, że środowisko jest istotnym elementem procesów gospodarczych, w kontekście użytkowania jego zasobów oraz powodowania emisji, która może przekształcić się w zanieczyszczenie”* (wyrok NSA z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt II OSK 1224/18). Działalność, o której stanowi ww. przepis to eksploatacja instalacji, natomiast skutki – to emisja do środowiska substancji, które je zanieczyszczają. Nie każda jednak tego rodzaju działalność wymaga uzyskania pozwolenia. Zgoda organu jest bowiem konieczna wyłącznie wtedy, gdy ustawodawca, w sposób wyraźny, nałoży obowiązek jej otrzymania.

Pozwolenia, o których stanowi art. 180 ustawy POŚ są nazywane w doktrynie pozwoleniami emisyjnymi. Katalog tych pozwoleń został określony w art. 181 ust. 1 ustawy POŚ. Jednym z nich jest pozwolenie zintegrowane (art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy POŚ).

Ideą pozwolenia zintegrowanego jest kompleksowe zarządzanie emisjami do środowiska. Ujmuje ono bowiem swoją treścią całość oddziaływań na środowisko i zastępuje wszelkie pozwolenia sektorowe i ewentualne inne decyzje o charakterze reglamentacyjnym, związane z ochroną środowiska, a wymagane w związku z eksploatacją określonych instalacji (tak: *Prawo Ochrony Środowiska. Komentarz, pod red. nauk. M. Górskiego*, wyd. C.H. Beck, Legalis).

W myśl art. 201 ust. 1 ustawy POŚ, pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych. Zgodnie natomiast z art. 201 ust. 2 ustawy POŚ, minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

Jak wynika z powołanych przepisów, uzyskanie pozwolenia zintegrowanego jest konieczne wyłącznie w przypadku prowadzenia ściśle określonych instalacji, tj. tylko takich, które zostały enumeratywnie wskazane w ww. rozporządzeniu wykonawczym. Aktualnie katalog takich instalacji określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169). Innymi słowy, jeżeli dany podmiot zamierza eksploatować instalację, która wpisuje się w katalog, określony w rozporządzeniu, ma obowiązek uzyskać pozwolenie zintegrowane (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 26 września 2019 r., sygn. akt II SA/OI 443/19). Co ważne, pozwolenie zintegrowane, mimo że – w istocie rzeczy – zastępuje tzw. pozwolenia sektorowe (por. art. 182 i art. 211 ust. 1 ustawy POŚ), to nie może być przez nie zastępowane (analogicznie: wyrok WSA w Lublinie z dnia 13 września 2010 r., sygn. akt II SA/Lu 205/10).

Pozwolenie zintegrowane wydaje, w drodze decyzji, na wniosek prowadzącego instalację, organ ochrony środowiska (art. 183 ust. 1 w zw. z art. 184 ust. 1 ustawy POŚ).

System organów ochrony środowiska został określony w art. 376 i nast. ustawy POŚ. Jak wynika z art. 376 pkt 2b ustawy POŚ, jednym z organów ochrony środowiska jest marszałek województwa. Jego kompetencje określa art. 378 ust. 2a ustawy POŚ. Zgodnie z tym przepisem, marszałek województwa jest właściwy w sprawach:

- 1) przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

- 2) przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, realizowanego na terenach innych niż wymienione w pkt 1;
- 3) pozwolenia na wytwarzanie odpadów i pozwolenia zintegrowanego dla instalacji komunalnych, o których mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 4) o których mowa w art. 237 i art. 362 ust. 1-3, w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że marszałek województwa jest właściwy do udzielania tylko niektórych pozwoleń zintegrowanych. Instalacja będąca przedmiotem takiego pozwolenia musi stanowić bowiem albo przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo być instalacją komunalną, o której mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.

Katalog przedsięwzięć, mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839).

Treść pozwolenia zintegrowanego wyznacza zasadniczo art. 211 ust. 1 ustawy POŚ, wskazując, że pozwolenie zintegrowane spełnia wymagania określone dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4 (tj. pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów), pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód oraz pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Dodatkowe elementy pozwolenia zintegrowanego zostały określone w art. 211 ust. 3-9 ustawy POŚ, a także w art. 202 ust. 1-6 ustawy POŚ.

Pozwolenia zintegrowane wydawane są, co do zasady, na czas nieoznaczony (art. 188 ust. 1 ustawy POŚ). Trzeba jednak zauważyć, że dotyczą one instalacji, które są cały czas eksploatowane oraz zmieniają się w czasie. Stąd też ustawodawca przewidział możliwość zmiany pozwoleń zintegrowanych, odstępując tym samym od ogólnej zasady trwałości decyzji administracyjnych, określonej w art. 16 KPA. Podstawą dokonania zmiany pozwolenia zintegrowanego są zasadniczo przepisy art. 192 ustawy POŚ w zw. z art. 163 KPA (analogicznie: wyrok NSA z dnia 19 września 2019 r., sygn. akt: II OSK 821/18). Pierwszy z tych przepisów stanowi, że przepisy o wydawaniu pozwolenia stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany jego warunków. Zgodnie natomiast z art. 163 KPA, organ administracji publicznej może uchylić lub zmienić decyzję, na mocy której strona nabyła prawo, także w innych przypadkach oraz na innych zasadach niż określone w niniejszym rozdziale, o ile przewidują to przepisy szczególne.

Oprócz tego należy zwrócić uwagę na art. 214 ust. 4 i ust. 5 ustawy POŚ, zgodnie

z którymi:

- wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego zawiera dane, o których mowa w art. 184 i art. 208, mające związek z planowanymi zmianami;
- decyzja o zmianie pozwolenia zintegrowanego określa wymagania, o których mowa w art. 188 i art. 211, mające związek z planowanymi zmianami.

Przepisy te, korespondując z powołanymi wyżej art. 192 ustawy POŚ oraz art. 163 KPA, precyzyjnie określają, zarówno zakres wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, jak i treść decyzji o zmianie takiego pozwolenia.

Biorąc zatem pod uwagę:

- rodzaj instalacji, będącej przedmiotem wniosku;
- zakres przedmiotowy wniosku;

organ stwierdza, że przedmiotowy wniosek należy rozpoznać w oparciu o wyżej wskazane przepisy.

IV. Uzasadnienie szczegółowe

W wyniku analizy merytorycznej treści podania oraz zgromadzonego w sprawie całokształtu materiału dowodowego, pod kątem zgodności z przepisami prawa materialnego w zakresie ochrony środowiska, organ przychylił się do wniosku Strony i niniejszą decyzją dokonał zmian pozwolenia zintegrowanego, w części I pozwolenia zintegrowanego.

Dokonane niniejszą decyzją zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego odnoszą się do zakresu gospodarki wodno-ściekowej oraz ochrony powietrza.

Ad. 1

Zmiana w zakresie gospodarki wodno-ściekowej jest związana z uporządkowaniem zapisów, związanych z gospodarką wodną w instalacjach Koksowni Przyjaźń, objętych przedmiotowym pozwoleniem zintegrowanym, tj. informacji na temat ilości wykorzystywanej wody. W uzasadnieniu wniosku podano, że: „JSW KOKS S.A. przeprowadziła wnikliwą analizę zużycia wody przemysłowej na potrzeby poszczególnych instalacji Koksowni Przyjaźń w okresie ostatnich 2 lat, w kontekście zmian wykorzystania w tym okresie mocy produkcyjnych poszczególnych instalacji. Analiza wykazała niedoszacowanie zużycia wody na potrzeby kotłowni rezerwowo-szczytowej, przy jednoczesnym przeszacowaniu zużycia przez pozostałe instalacje na terenie Koksowni Przyjaźń. Niniejszy wniosek ma za zadanie dostosowanie zapisów pozwolenia zintegrowanego do rzeczywistego zapotrzebowania na wodę przez poszczególne instalacje Koksowni Przyjaźń. Jednocześnie analiza wykazała, że sumaryczne zużycie wody przemysłowej przez Koksownię Przyjaźń nie uległo zmianie”.

Wobec powyższego, wnioskowane zmiany w tym zakresie zostały uwzględnione w rozdziale I. „Rodzaj instalacji i warunki eksploatacyjne” w punkcie 3. „Gospodarka wodno-ściekowa” w podpunkcie 3.1 „Źródła zaopatrzenia w wodę”, w którym doprecyzowano zapisy dotyczące zużycia wody przemysłowej na poszczególne cele technologiczne instalacji objętych pozwoleniem zintegrowanym.

Ad.2

Zmiana w zakresie ochrony powietrza, dotycząca funkcjonowania pochodni gazowych, wynika z doprecyzowania w zapisach pozwolenia zintegrowanego powodu spalania niewykorzystanego gazu koksowniczego w pochodni.

Koksownia Przyjaźń realizuje zapisy konkluzji BAT 4 Decyzji Wykonawczej Komisji z dnia 28 lutego 2012 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, w odniesieniu do produkcji żelaza i stali (2012/135/UE), tj. wykorzystuje we własnych kotłach oraz sprzedaje nadwyżki gazu koksowniczego odbiorcom zewnętrznym (Arcelor Mittal Poland S.A. Oddział w Dąbrowie Górniczej oraz SARPI Dąbrowa Górnicza Sp. z o.o.) do wytwarzania ciepła i energii elektrycznej. Pozostała ilość gazu koksowniczego spalana jest w pochodni, która zgodnie z pkt I.5.1. pozwolenia zintegrowanego, stanowi źródło emisji niezorganizowanej. Spalanie gazu nadmiarowego w pochodni realizowane jest wyłącznie w celu zapewnienia bezpieczeństwa instalacji, w tym zminimalizowania ryzyka wybuchu i zatrucia. Stosowane rozwiązanie nie narusza zapisów BAT 4, ponieważ konkluzja ta dopuszcza, że operator instalacji może nie mieć wpływu na współpracę i zgodę podmiotów zewnętrznych na odbiór całego wolumenu nadwyżki gazu koksowniczego. Ponadto, wnioskowana zmiana jest zgodna z Dokumentem Referencyjnym BAT dla najlepszych dostępnych technik dla *produkcji żelaza i stali, Komisja Europejska, Joint Research Centre, 2012 r.* (w skrócie: BREF IS, opublikowany przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska na portalu „Ekoportal”), w którym wskazano wprost, że *„W rzadkich przypadkach produkcja gazu koksowniczego jest wyższa niż zapotrzebowanie. W takich przypadkach, ze względów bezpieczeństwa gaz nadmiarowy musi zostać spalony.”*

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym organ zważył, co następuje.

W stanie faktycznym sprawy, biorąc pod uwagę przepisy prawa materialnego, zaistniała konieczność zmiany udzielonego pozwolenia zintegrowanego. Strona przedłożyła podanie w tym zakresie, które spełnia wymogi formalne. Po zbadaniu podania organ stwierdził, że wnioskowane zmiany są zgodne z przepisami szczególnymi, dotyczącymi ochrony środowiska.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministra Klimatu i Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Śląskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z 127a KPA, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Informacje dotyczące przetwarzania danych osobowych: <https://bip.slaskie.pl/daneosobowe/>

Podpisano: Z upoważnienia Marszałka Województwa Śląskiego;

Grzegorz Januszek; Zastępca Dyrektora

[Departament Ochrony Środowiska, Ekologii i Opłat Środowiskowych \(OE\)](#)